

MIKHAÏL SAAKAIXVILI,
PRESIDENT DE GEÒRGIA

“Europa i els Estats Units van tardar a parar la guerra”

PER EVA MILLET

La figura del president de Geòrgia va saltar als titulars internacionals l'agost passat, quan va esclatar l'anomenada Guerra d'Ossètia del Sud. Mikhaïl Saakaixvili va ser a Barcelona recentment, on va explicar el seu paper en aquest conflicte i els seus plans per a l'antiga república soviètica, un bon aliat dels Estats Units que viu marcat per les tenses relacions amb el seu poderós veí, Rússia.

“Europa y Estados Unidos tardaron en parar la guerra”

La figura del presidente de Georgia saltó a los titulares internacionales en agosto pasado, cuando estalló la llamada guerra de Osetia del Sur. Mijail Saakashvili estuvo recientemente en Barcelona, donde explicó su papel en este conflicto y sus planes para la antigua república soviética, un buen aliado de Estados Unidos que vive marcado por las tensas relaciones con su poderoso vecino, Rusia.

“Europe and the United States took their time to stop the war”

The figure of the President of Georgia catapulted into the international headlines last August when the so-called South Ossetia War broke out. Mikheil Saakashvili was recently in Barcelona, where he explained his role in this conflict and his plans for the former Soviet republic, a loyal ally of the United States which is marked by tense relations with its powerful neighbour, Russia.

Nascut a Tbilisi, capital de Geòrgia, el 1967, Mikhaïl Saakaixvili és llicenciat en Dret per la Universitat de Kiev. Coneix molt bé la cultura del seu principal aliat, els Estats Units, ja que va ampliar estudis en dues prestigioses universitats d'aquest país. El 1995 es va unir al partit d'Eduard Xevardnadze, el seu mentor, i el 2000 va ser ministre de Justícia del govern de l'exministre soviètic d'Exteriors. Un any després, però, va fundar el seu partit i el 2004 va guanyar les eleccions presidencials. Va ser reelegit el 2007, després d'un polèmic recompte electoral.

Nacido en Tiflis, capital de Georgia, en 1967, Mijail Saakashvili es licenciado en Derecho por la Universidad de Kiev. Conoce muy bien la cultura de su principal aliado, Estados Unidos, ya que amplió sus estudios en dos prestigiosas universidades de este país. En 1995 se unió al partido de Eduard Shevardnadze, su mentor, y en 2000 fue ministro de Justicia del gobierno del ex ministro soviético de Exteriores. Un año después, sin embargo, fundaría su propio partido y, en 2004, ganaría las elecciones presidenciales. Fue reelegido en 2007, tras un polémico recuento electoral.

Born in Tiflis, the capital of Georgia, in 1967, Mikheil Saakashvili holds a degree in Law from the University of Kiev. He is very knowledgeable about the culture of his main ally, the United States, as he pursued further education at two prestigious US universities. In 1995 he joined the party of Eduard Shevardnadze, his mentor, and in 2000 he was appointed Minister of Justice in the government of this former Soviet Foreign Minister. However, one year later, he founded his own party, and in 2004 he won the presidential elections. He was re-elected in 2007 after a controversial vote count.

Encara que té 41 anys, Mikhaïl Saakaixvili va ser escollit president de Geòrgia ja fa un lustre. Després de liderar la que es coneix com la Revolució de les Roses, que va deposar de forma pacífica el seu predecessor, Eduard Xevardnadze, va arrasar en les eleccions presidencials de 2004. Però des de llavors les coses no han estat tan pacífiques per al líder d'aquest estratègic estat de 4,4 milions d'habitants, situat a la vora del mar Negre, entre Rússia i Turquia, declarat independent el 1991, després del col·lapse de la Unió Soviètica.

L'agost de l'any passat, coincidint amb la inauguració de les Olimpíades de Pequín, Geòrgia va llançar un atac terrestre i aeri contra Ossètia del Sud. Aquesta regió del país, ètnicament diferent i prorussa, aspira a la independència de Geòrgia des dels anys noranta. L'atac va ser contrarestat amb contundència per l'exèrcit de

>>

Aunque tiene 41 años, Mijail Saakashvili fue elegido presidente de Georgia hace ya un lustro. Tras liderar la que se conoce como la Revolución de las Rosas, que depuso de forma pacífica a su predecessor, Eduard Shevardnadze, arrasó en las elecciones presidenciales de 2004. Pero desde entonces las cosas no han sido tan pacíficas para el líder de este estratégico Estado de 4,4 millones de habitantes, situado al borde del mar Negro, entre Rusia y Turquía, que se declaró independiente en 1991, tras el colapso de la Unión Soviética.

En agosto del año pasado, coincidiendo con la inauguración de las Olimpíadas de Pekín, Georgia lanzó un ataque terrestre y aéreo contra Osetia del Sur. Esta región del país, étnicamente distinta y prorussa, aspira a la independencia de Georgia desde los años noventa. El ataque fue contrarrestado con contundencia por el ejército de Rusia, país que apoya las reivindicaciones de esta región y de otra cercana,

>>

Even though he is just 41 years old, Mikhail Saakashvili was elected President of Georgia five years ago. After leading what is known as the Revolution of Roses, which peacefully deposed his predecessor, Eduard Shevardnadze, he won the 2004 presidential elections by a landslide. However, since then things have not exactly gone smoothly for the leader of this strategic state of 4.4 million inhabitants located on the coast of the Black Sea, between Russia and Turkey, which declared its independence in 1991 after the collapse of the Soviet Union.

Last August, dovetailing with the opening of the Olympics in Beijing, Georgia launched a land and air attack against South Ossetia. This region of the country, which is ethnically different and pro-Russian in sympathies, has aspired to independence from Georgia since the 1990s. The attack was bluntly answered by the army of

>>

<<

Rússia, país que dóna suport a les reivindicacions d'aquesta regió i d'una altra regió propera, Abkhàzia. De fet, totes dues ja han declarat la seva independència, un estatus que només els ha reconegut Rússia i Nicaragua.

La guerra es va saldar amb una humiliant derrota militar dels georgians, centenars de morts, milers de refugiats i crims de guerra per part dels dos bàndols. A més, la capital d'Ossètia del Sud, Tskhinvali, va quedar pràcticament en ruïnes i Rússia va arribar a ocupar gairebé un terç de Geòrgia.

No és clar si les tropes russes van entrar a Ossètia del Sud abans o després de l'atac de les georgianes. Periodistes i observadors internacionals asseguren que va ser Geòrgia qui va fer el primer pas, fart de les constants provocacions –incursions militars en el seu territori i boicots energètics– dels seus veïns russos.

“Ens van atacar quan tot el món estava pendent dels Jocs Olímpics”

Saakaixvili ho nega. Durant un esmorzar amb un grup reduït de periodistes organitzat pel Centre Internacional de Premsa de Barcelona (CIPB) i el Centre de Cultura Contemporània de Barcelona (CCCB), el loquaç president de Geòrgia va qualificar aquestes acusacions de “completament equivocades”. “Les nostres tropes van anar a Ossètia perquè allà hi havia 3.472 tancs russos. Desgraciadament, els soldats russos van dir al món que Geòrgia va atacar primer i que ells van respondre”, va subratllar.

<<

Abjasia. De hecho, ambas ya han declarado su independencia, un estatus que solamente Rusia y Nicaragua les han reconocido.

La guerra se saldó con una humillante derrota militar por parte de los georgianos, centenares de muertos, miles de refugiados y crímenes de guerra por parte de los dos bandos. Además, la capital de Osetia del Sur, Tsjinvali, quedó prácticamente en ruinas y Rusia llegó a tomar casi un tercio de Georgia.

No está claro si las tropas rusas entraron en Osetia del Sur antes o después del ataque de las georgianas. Periodistas y observadores internacionales aseguran que fue Georgia quien dio el primer paso, harta de las constantes provocaciones –incursiones militares en su territorio y boicots energéticos– de sus vecinos rusos.

Saakaishvili lo niega. Durante un desayuno con un grupo reducido de periodistas organizado por el Centro Internacional de Prensa

“Nos atacaron cuando todo el mundo estaba pendiente de los Juegos Olímpicos”

de Barcelona (CIPB) y el Centro de Cultura Contemporánea de Barcelona (CCCB), el locuaz presidente de Georgia calificó estas acusaciones de “completamente equivocadas”. “Nuestras tropas fueron a Osetia porque allí había 3.472 tanques rusos. Desgraciadamente, los soldados rusos dijeron al mundo que Georgia atacó primero y que ellos respondieron”, subrayó.

<<

Russia, a country that supports the claims of both South Ossetia and another nearby region, Abkhazia. In fact, both have already declared their independence, although only Russia and Nicaragua have recognised this status.

The war ended with a humiliating military defeat for the Georgians, plus a death toll in the hundreds, thousands of refugees and war crimes on both sides. The capital of South Ossetia, Tskhinvali, was left practically in ruins and Russia seized almost one-third of Georgia.

It is not clear whether the Russian troops entered South Ossetia before or after the Georgian attack. Journalists and international observers claim that Georgia took the first step, fed up with constant provocations – military incursions into its territory and energy boycotts – from the neighbouring Russians.

“They attacked us when all eyes were on the Olympics”

Saakashvili denies this. At a breakfast with journalists organised by the International Press Centre of Barcelona (CIPB) and the Centre of Contemporary Culture of Barcelona (CCCB), the loquacious President of Georgia billed these accusations as “totally erroneous”. “Our troops went to Ossetia because there were 3,472 Russian tanks there. Unfortunately, the Russian soldiers told the world that Georgia attacked first and they just responded,” he stressed.

Tenia el beneplàcit dels Estats Units per a l'atac? Ja m'han preguntat abans si és veritat que Dick Cheney [llavors vicepresident dels Estats Units] em va autoritzar a anar a la guerra. Li puc assegurar que he parlat amb ell diverses vegades i que Cheney... mai no parla. Mai. O sigui que físicament Cheney no podria haver autoritzat res. A més, per què s'haurien d'arriscar els americans a entrar en una guerra nuclear per protegir-nos a nosaltres? No estan bojos. Que ens van dir que ataquéssim va ser una altra invenció russa que alguns països europeus, descontents amb [George W.] Bush, van estar encantats de creure.

De tota manera, vostè esperava un suport més clar dels Estats Units durant el conflicte? Crec que al principi Bush va cometre un greu error en qualificar l'entrada de Rússia no com de guerra, sinó com d'"ús desproporcionat de la força". Així, els russos van anar entrant i entrant a Geòrgia fins que els Estats Units van entendre que volien

ocupar el país; va ser llavors quan Bush els va advertir que si no s'aturaven, el Pentàgon començaria a prendre mesures. En definitiva, vam tenir més del que ens esperàvem i, en un cert moment, la combinació d'esforços entre Europa i els EUA va parar la guerra. Es va fer tard però no massa tard; es va salvar la resta del país. En primer lloc, el que s'hauria d'haver fet és no haver-los deixat entrar. Però l'ocasió era perfecta: Bush i [Nicolas] Sarkozy eren a Pequín i Angela Merkel, de vacances. A ningú no li importava el que ens passava perquè el món estava pendent de les Olimpíades: el pitjor moment per a un país petit per estar en una situació així. Durant els primers tres dies, el nostre missatge va ser aniquilat.

Ja ha tingut algun contacte amb la nova administració dels Estats Units? A Munic he conegut Joe Biden, el nou vicepresident. Al seu dia, va ser l'artífex d'un paquet d'ajuda de mil milions de dòlars

>>

¿Contaba con el beneplácito de Estados Unidos para el ataque? Ya me han preguntado antes si es verdad que Dick Cheney [entonces vicepresidente de EEUU] me autorizó a ir a la guerra. Le puedo asegurar que he hablado con él varias veces y que Cheney... nunca habla. Nunca. O sea que físicamente, Cheney no podría haber autorizado nada. Además, ¿cómo van a arriesgarse los estadounidenses a entrar en una guerra nuclear para protegernos a nosotros? No están locos. Que nos dijeron que atacáramos fue otra invención rusa que algunos países europeos, descontentos con [George W.] Bush, estuvieron encantados de creer.

De todas maneras, ¿esperaba usted un apoyo más claro de Estados Unidos durante el conflicto? Creo que al principio Bush cometió un grave error al calificar la entrada de Rusia no como de guerra, sino como de "uso desproporcionado de la fuerza". Así, los rusos fueron entrando y entrando en Georgia hasta que Estados Unidos entendió

que iban a tomar el país; fue entonces cuando Bush les advirtió que si no paraban, el Pentágono empezaría a tomar medidas. En definitiva, tuvimos más de lo que nos esperábamos y, en cierto momento, la combinación de esfuerzos entre Europa y EEUU paró la guerra. Se hizo tarde pero no demasiado tarde; se salvó el resto del país. Lo que se tendría que haber hecho es no haberlos dejado entrar. Pero la ocasión era perfecta: Bush y [Nicolas] Sarkozy estaban en Pekín y Angela Merkel, de vacaciones. A nadie le importaba lo que nos pasaba porque el mundo estaba pendiente de las Olimpíadas: el peor momento para un país pequeño para estar en una situación así. Durante los primeros tres días, nuestro mensaje fue aniquilado.

¿Ha tenido ya algún contacto con la nueva administración de Estados Unidos? He conocido en Múnich a Joe Biden, el nuevo vicepresidente. En su día, fue el artífice de un paquete de ayuda de 1.000

>>

Did you have the United States' blessing for the attack? I've been asked before if it is true that Dick Cheney [then US Vice President] authorised me to go to war. I can ensure you that I have spoken with him several times and that Cheney... never talks. Never. That is, physically, Cheney could not have authorised anything. Plus, how are the Americans going to risk engaging in a nuclear war just to protect us? They're not mad. The claim that they told us to attack is yet another Russian invention that some European countries, discontented with [George W.] Bush, were happy to swallow.

At any rate, did you expect clearer support from the United States during the conflict? I think that at first Bush committed a serious mistake by describing Russia's entrance into Georgia not as war but as a "disproportionate use of force". So the Russians kept coming further and further into Georgia until the United States grasped that

they were going to take the entire country. That was when Bush warned them that if they didn't stop, the Pentagon would begin to take measures. In short, we got more than we expected, and at a given point the combined efforts of Europe and America stopped the war. It came late, but not too late; the rest of the country was saved. What they should have done is not allow them to enter to begin with. But the occasion was perfect: Bush and [Nicolas] Sarkozy were in Beijing, and Angela Merkel was on vacation. No one cared what was happening to us because all eyes were on the Olympics: the worst time for a small country to be in a situation like that. During the first three days, our message was overwhelmed.

Have you had any contact with the new US administration yet? I met Joe Biden, the new Vice-President, in Munich. At one point he was the mastermind behind a billion-dollar aid package that the Demo-

>>

<<

que el Partit Demòcrata va enviar a Geòrgia després de la guerra. A Munic em va dir que ens ajudarien més i puc assegurar que allà el seu discurs va ser brillant: el seu to és més calmat amb tothom. De totes maneres crec que l'administració d'Obama serà forta i això és positiu per a països com el nostre. Al meu entendre, [Vladimir] Putin va decidir atacar-nos perquè en aquell moment els Estats Units estaven molt febles i Rússia, en canvi, molt forta –la borsa encara anava bé durant aquella setmana d'agost. En certa manera la va encertar, però ara les coses estan canviant: encara que hi ha crisi, els Estats Units tenen un president més fort. També Europa està més pendent de nosaltres: ara hi ha observadors europeus al nostre país, una cosa que jo demanava a crits des del primer dia de la meua presidència. Si haguessin vingut a Geòrgia abans, no hi hauria hagut guerra. Ara hi ha una missió europea i més seguretat.

<<

millones de dòlares que el Partido Demócrata mandó a Georgia tras la guerra. En Múnich me dijo que nos ayudarían más y puedo asegurar que allí su discurso fue brillante: su tono era más calmado con todo el mundo. De todos modos creo que la administración de Obama será fuerte y eso es positivo para países como el nuestro. En mi opinión, [Vladimir] Putin decidió atacarnos porque en ese momento Estados Unidos estaba muy débil y Rusia, en cambio, muy fuerte: la bolsa todavía iba bien durante esa semana de agosto. En cierto modo acertó, pero ahora las cosas están cambiando: aunque haya crisis, Estados Unidos tiene un presidente más fuerte. También Europa está más pendiente de nosotros: ahora hay observadores europeos en nuestro país, algo que yo pedía a gritos desde el primer día de mi presidencia. Si hubieran venido a Georgia antes, no hubiera habido guerra. Ahora hay una misión europea y más seguridad.

<<

cratic Party sent to Georgia after the war. In Munich, he told me that they would help us more, and I can assure you that his speech there was brilliant: his tone with everyone is calmer. At any rate, I believe that the Obama administration will be strong, and this is positive for countries like ours. In my opinion, [Vladimir] Putin decided to attack us because the United States was very weak at the time, while Russia, in contrast, was very strong – the stock market was still going well that week in August. In some ways he was right, but now things are changing. Even though there is a crisis, the United States has a stronger president. Europe is also more aware of us; now there are European observers in our country, something that I have been clamouring for since the first day of my presidency. If they had come to Georgia earlier, there would have been no war. Now there is a European mission and better security.

La difícil relació amb el seu potent veí, Rússia, marca la dinàmica d'aquest país de gairebé 70.000 km², un alfabet propi, bonics paisatges, gent amb fama d'hospitalària i una renda per càpita el 2007 de 2.120 dòlars. Les seves exportacions principals, com el vi, la fruita i l'aigua mineral, han estat boicotejades per Rússia. Saakaixvili explica que des de 2006 hi ha un embargament econòmic: "Tots els productes georgians que exportàvem a Rússia tenien problemes sanitaris", fins i tot la valorada Borjomi, l'aigua mineral que neix en un petit poblet de les muntanyes del Caucas. "La nostra Borjomi es considerava a Rússia el millor remei contra la ressaca i l'aigua suposava el 60% del mercat d'aigua mineral... Ara ells han tret la seva Borjomi", subratlla amb un deix d'ironia. Amb el vi ha passat una cosa semblant, però el president georgià creu que en aquest camp el boicot rus ha estat positiu: "Ens ha obligat a millorar de forma dramàtica els nostres

La difícil relación con su potente vecino, Rusia, marca la dinámica de este país de casi 70.000 km², un alfabeto propio, hermosos paisajes, gente con fama de hospitalaria y una renta per cápita en 2007 de 2.120 dólares. Sus principales exportaciones, como el vino, la fruta y el agua mineral han sido boicoteadas por Rusia. Saakashvili explica que desde 2006 existe un embargo económico: "Todos los productos georgianos que exportábamos a Rusia tenían problemas sanitarios", incluso la preciada Borjomi, el agua mineral que procede de una pequeña aldea en las montañas del Cáucaso. "Nuestra Borjomi se consideraba en Rusia el mejor remedio contra la resaca y el agua suponía el 60% del mercado de agua mineral... Ahora ellos han sacado su propia Borjomi", explica con un deje de ironía. Con el vino ha sucedido algo parecido, pero el presidente georgiano cree que en este campo, el boicot ruso ha sido positivo: "Nos ha obligado

The thorny relationship with their powerful neighbour, Russia, determines the dynamic of this country that measures almost 70,000 km² and has its own alphabet, picturesque landscapes, people who are famous for their hospitality and a per capita income of \$2,120 in 2007. Its main exports, including wine, fruit and mineral water, have been boycotted by Russia. Saakashvili reports that Russia has imposed an economic embargo since 2006: "All the Georgian products that we used to export to Russia have sanitary problems," even the prized Borjomi, the mineral water that springs from a small village in the Caucasus mountains. "Our Borjomi was regarded as the best remedy for hangovers in Russia, and it accounted for 60% of the mineral water market... But now they've launched their own Borjomi," he says with a hint of irony. Something similar has happened with the wine, but the Georgian President believes that in this sector, the

Joan Roca de Vinals

vins. Estem a un nivell molt alt, gairebé com el d'Espanya, i això ens permet obrir-nos a altres mercats. Hem triplicat les exportacions a altres països d'Europa. Calculo que l'any que ve estarem al mateix nivell d'exportacions que abans de l'embargament rus, però amb uns productes de molt bona qualitat”.

A més de la pèrdua del mercat rus, com està afrontant el seu país, després de la destrucció que va implicar la guerra i amb l'actual crisi mundial, les seves perspectives econòmiques? Certament la guerra va perjudicar la nostra economia. Si fa dos anys érem una de les economies de creixement més ràpid (un 13% el 2007) ara diria que som una de les deu que pateixen menys. La meva predicció per a aquest any és un creixement d'entre un 1% i un 2%, fins i tot d'un 3-4%, amb optimisme. No és per sentir-se'n orgullós, però almenys

a mejorar de forma considerable nuestros vinos. Estamos a un nivel muy alto, casi como el de España, lo que nos permite abrirnos a otros mercados. Hemos triplicado las exportaciones a otros países de Europa. Calculo que el año que viene estaremos al mismo nivel de exportaciones que antes del embargo ruso, pero con unos productos de muy buena calidad”.

Además de la pérdida del mercado ruso, ¿cómo está afrontando su país, tras la destrucción que implicó la guerra, y la actual crisis mundial, sus perspectivas económicas? Ciertamente la guerra dañó nuestra economía. Si hace dos años éramos una de las economías de más rápido crecimiento (un 13% en 2007) ahora diría que somos una de las diez que sufren menos. Mi predicción para este año es un crecimiento de entre un 1 y un 2%, hasta de un 3-4%,

Russian boycott was positive: “It has made us dramatically improve our wines. We are at a very high level, close to that of Spain, which enables us to open up to other markets. We have tripled exports to other European countries. I calculate that next year we will be at the same level of exports as before the Russian embargo, but with very high quality products.”

In addition to losing the Russian market, how is your country facing its economic prospects in the wake of the destruction wrought by the war and the current worldwide crisis? There is no question that the war harmed our economy. Whereas two years ago we were one of the fastest-growing economies (13% in 2007), I would say that we are now one of the ten that is suffering the least. My prediction for this year is growth between one and two percent, even up to three

no entrarem en recessió com Ucraïna i la mateixa Rússia. La nostra moneda, el lari, continua estable i el nostre sistema bancari, també. Hem perdut inversions financeres però ens estem recuperant: a diferència d'altres països de la regió, nosaltres signarem acords importants. D'altra banda, les ajudes dels Estats Units i la Unió Europea per a la reconstrucció el 2008 ens van ajudar a complir el pressupost i aquest any, a crear infraestructures i llocs de treball.

Com s'està portant a terme el procés de reconstrucció de Geòrgia? Durant la guerra hi va haver 40.000 desplaçats, gent ètnicament barrejada (georgians-ossetes). Curiosament els russos van entrar en zones ossetes, que fins a l'any passat estaven sota el meu govern, per alliberar-los, però aquests van fugir. Vam construir cases per a aquesta gent en un mes i mig. Cases completes, molt modernes i equipades: calefacció, electricitat... També vam donar habitatges als ossetes que

>>

con optimismo. No es como para sentirse orgulloso, pero por lo menos no entraremos en recesión como Ucrania y la propia Rusia. Nuestra moneda, el lari, continúa estable y nuestro sistema bancario, también. Hemos perdido inversiones financieras pero estamos recuperándonos: a diferencia de otros países de la región, nosotros vamos a firmar acuerdos importantes. Por otro lado, las ayudas para la reconstrucción de Estados Unidos y la Unión Europea en 2008 nos ayudaron a cumplir con el presupuesto y este año, a crear infraestructuras y puestos de trabajo.

¿Cómo se está llevando a cabo el proceso de reconstrucción de Georgia? Durante la guerra hubo 40.000 desplazados, población étnicamente mezclada (georgianos-osetios). Curiosamente los rusos entraron en zonas ossetias, que hasta el año pasado estaban bajo mi gobierno, para liberarlos, pero estos huyeron. Construimos casas

>>

to four percent, optimistically. It's not enough to feel proud, but at least we're not falling into a recession like Ukraine or even Russia itself. Our currency, the lari, is stable, as is our banking system. We have lost financial investments, but we're getting them back: unlike other countries in the region, we are about to sign important agreements. On the other hand, the reconstruction aid from the United States and the European Union helped us to meet the budget in 2008, and to create infrastructures and jobs this year.

How is the reconstruction process in Georgia faring? Forty thousand people were displaced during the war, an ethnically mixed group of people (Georgians and Ossetians). Curiously, the Russians entered Ossetian zones, which were under my government until last year, to liberate the Ossetians, yet they fled. We built houses for these people within a month and a half, complete houses, very modern and

>>

<<

ens ho van demanar. Vull que Geòrgia sigui un país en què totes les minories se sentin a casa.

Un país que, segons els analistes, va perdre gairebé un terç del seu territori durant el conflicte (segons Saakaixvili, va ser d'un 20%, encara que puntualitza que Rússia controlava ja un 16% de Geòrgia amb la presència de les "forces de pau", per la qual cosa redueix el desplegament rus a un 4%). El president no té encara una estratègia per recuperar-lo: considera que és una tasca de Rússia normalitzar les relacions "i fer el que ha de fer davant la comunitat internacional". "Nosaltres no ens hi podem enfrontar militarment", subratlla.

Els seus esforços estan molt concentrats a buscar fonts alternatives d'energia, una qüestió que també entela les relacions amb el seu veí. Com li ha passat a Ucraïna, Geòrgia ha patit talls del subministrament

<<

para esa gente en un mes y medio. Casas completas, muy modernas y equipadas: calefacción, electricidad... También dimos viviendas a los ossetios que nos las pidieron. Quiero que Georgia sea un país en el que todas las minorías se sientan en casa.

Un país que, según los analistas, perdió casi un tercio de su territorio durante el conflicto (según Saakashvili, fue de un 20%, aunque puntualiza que Rusia controlaba ya un 16% de Georgia con la presencia de las "fuerzas de paz", por lo que reduce el despliegue ruso a un 4%). El presidente no tiene aún una estrategia para recuperarlo: considera que es tarea de Rusia normalizar las relaciones "y hacer lo que tiene que hacer frente a la comunidad internacional". "Nosotros no podemos enfrentarnos militarmente a ella", subraya.

<<

well-equipped, with heating and electricity. We also gave homes to the Ossetians who requested them. I want Georgia to be a country where all the minorities feel at home.

According to analysts, this country lost almost one-third of its land during the conflict (according to Saakashvili, it was 20%, although he notes that Russia already controlled 16% of Georgia with the presence of its "peacekeeping forces", which reduces Russia's more recent encroachment to 4%). The President does not yet have a strategy for getting it back: he believes that it is up to Russia to normalise relations "and do what has to be done before the eyes of the international community". "We cannot compete with them militarily," he stresses.

His efforts are mainly focused on seeking alternative energy sources, yet another issue that tarnishes relations with its neigh-

de gas i electricitat per part de Rússia en el passat. "La Unió Soviètica es va fer així, centralitzant l'energia. Tot passava per Moscou. Creien que això els feia indestructibles", apunta Saakaixvili. La resposta a les restriccions russes és buscar fonts energètiques alternatives, millorant les instal·lacions d'energia hidràulica i portant el preuat gas des de l'Azerbaidjan.

Geòrgia també està molt involucrada en el projecte Nabucco, la construcció d'un immens gasoducte per unir les reserves energètiques de països caucàsics com el Turkmenistan i l'Azerbaidjan amb Europa occidental a través del Caspi, passant per Geòrgia i Turquia. Això faria possible poder subministrar a la UE gairebé el 40% del gas que importa i posar fi al domini energètic de Rússia en aquest camp. ■

Concentran sus esfuerzos en buscar fuentes alternativas de energía, una cuestión que también empaña las relaciones con su vecino. Como Ucrania, Georgia ha sufrido cortes del suministro de gas y electricidad por parte de Rusia. "La Unión Soviética se hizo así, centralizando la energía. Todo pasaba por Moscú. Creían que eso les hacía indestructibles", apunta Saakashvili. La respuesta a las restricciones rusas está en otras fuentes energéticas, mejorando las instalaciones de energía hidráulica y trayendo el preciado gas desde Azerbayán.

Georgia también está muy involucrada en el proyecto Nabucco, la construcción de un inmenso gasoducto para unir las reservas energéticas de países caucásicos como Turkmenistán y Azerbaiyán con Europa occidental a través del Caspio, pasando por Georgia y Turquía. Así se podría suministrar a la UE casi el 40% del gas que importa y acabar con el dominio energético de Rusia. ■

bour. Just like in Ukraine, in the past Georgia has suffered from Russia's cut-offs in the gas and electricity supply. "The Soviet Union was made this way, by centralising energy. Everything went through Moscow. They believed that this made them indestructible," states Saakashvili. The response to Russia's restrictions is to seek alternative energy sources, improving their own hydraulic energy facilities and bringing valuable gas from Azerbaijan.

Georgia is also heavily involved in the Nabucco project, the construction of an enormous natural gas pipeline to join the energy reserves in the Caucasian countries like Turkmenistan and Azerbaijan with western Europe via the Caspian Sea, running through Georgia and Turkey. This would allow to supply the EU with almost 40% of the gas it imports and put an end to Russia's energy domination. ■